

ת"פ 1834/02/19 - מדינת ישראל נגד עבד אלכרים זין, מחמוד זין

בית משפט השלום בבאר שבע

28 פברואר, 2019

ת"פ 1834-02-19 מדינת ישראל נ' זין(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת זהר דולב להמן

מדינת ישראל

המאשימה

באמצעות ב"כ עוה"ד רומן זילברמן

נגד

הנאשמים

1. עבד אלכרים זין (עציר)

באמצעות ב"כ עוה"ד מסלם אריאתה

2. מחמוד זין (עציר) - נדון

גזר דין לנאשם 1

1. נאשם 1 הורשע על-פי הודאתו בעבירות כניסה לישראל שלא כדין - לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 (להלן: **החוק**), הסעת תושב זר השוהה שלא כדין - לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק, נהיגה ללא רישיון רכב - לפי סעיף 2 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: **הפקודה**) ונהיגה ללא רישיון נהיגה - מעולם לא הוציא - לפי סעיף 10(א) לפקודה.

2. בבואי לגזור עונשו של נאשם 1, בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 [להלן: **חוק העונשין**] עלי לקבוע תחילה מתחם העונש ההולם ובהמשך לגזור דינו במסגרת מתחם זה.

מתחם העונש ההולם

3. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

4. נאשם 1 הורשע במספר עבירות, אך מדובר באירוע אחד, כשהעבירות קשורות זו לזו, שלובות ויש ביניהן זיקה מהותית וצורנית, כך שיש לקבוע מתחם הולם אחד לכל האירוע, כמצוות סעיף 40ג(א) לחוק [ראו והשוו ע"פ 4913/10 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)].

הערכים החברתיים

5. מקובל עליי טיעון בא כוח המאשימה, לפיו במעשיו האמורים לעיל פגע הנאשם בערכים המוגנים של ריבונות המדינה לקבוע מי יבוא בשעריה והסדרת שוק העבודה. בעקיפין יש בכניסתו של הנאשם לישראל, שלא תחת עינם הפקוחה של גורמי הביטחון, כדי להביא לפגיעה בביטחון של הציבור ולו ברמה הפוטנציאלית, כפי שנקבע בהחלטת כב' הש' ג'ובראן ב-רע"פ 3677/13 **אלהרוש נ' מ"י** (9.12.14):

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בביטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד

אלו ששוהים בה לא כדין [...] אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה".

6. פגיעה זו מוגברת בעניינו של נאשם 1, שכן מעבר לעובדה שהוא עצמו נכנס לישראל שלא כדין, נאשם 1 אף הסיע אחרים שנכנסו לישראל שלא כדין. עבירת הסעת שוהים בלתי חוקיים טומנת בחובה סיכון בטחוני, שכן פעמים רבות המסיע כלל לא יודע מה מטרת כניסתם של אלו שמסיע. הסעת שוהים בלתי חוקיים מעודדת וממריצה כניסתם של תושבים זרים ללא היתר ובכך יש פוטנציאל להפרת הסדר הציבורי ואף חמור מכך, פגיעה בבטחון תושבי המדינה. המחוקק קבע להחמיר עם מסיעי השוהים הבלתי חוקיים, בכך שקבע כפל עונש בצד עבירה זו ביחס לעבירת הכניסה שלא כדין [ראו והשוו קביעת כב' הש' רובינשטיין ב-רע"פ 3173/09 **פראג'ין נ' מדינת ישראל** (5.5.09) וכן רע"פ 5198/01 **ח'טיב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נו(1), 679 המוזכר שם].

7. לכל אלו יש להוסיף הפגיעה בערכים המוגנים של שלמות גופם ורכושם של המשתמשים בדרך, כאשר נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא רישיון רכב יוצרת סיכון אינהרטי לפגיעה בחפים מפשע המשתמשים בדרך.

מידת הפגיעה

8. מדובר בכניסה אחת לישראל שלא כחוק, כשבצידה עבירות הסעת 3 שוהים בלתי חוקיים ועבירות תעבורה. עם זאת, כפי שצינו הנאשם ובא כוחו, מדובר בהסעת בנו, אחיו ובן דודו ומשכך, מידת הפגיעה לא גבוהה. זאת ועוד, בהינתן כי יש לנאשם 1 רישיון נהיגה, הרי שעל פי הפסיקה יש לאבחן בין מי שנוהג כשכלל ומעולם לא הוציא רישיון - לאדם, כמו נאשם 1, שנוהג ללא רישיון נהיגה בר-תוקף במדינת ישראל, כך שגם מבחינה זו הפגיעה לא ברף הגבוה.

מדיניות הענישה

9. בהתאם לפסיקה שהוצגה ע"י ב"כ צדדים, כאשר כל צד הציג פסיקה שלגישתו מלמדת על מדיניות הענישה, אף אם לא בכל העבירות בהן הורשע נאשם 1, ובהתאם לפסיקה נוספת, מצאתי כי מדיניות הענישה נעה בין 17 ימי מאסר ל-12 חודשי מאסר, תלוי בהיקף, כמות וחומרת העבירות שנלוו לכניסה שלא כדין, כמו גם לעברם הפלילי של הנאשמים:

א. רע"פ 7726/13 **נסאסרה נ' מדינת ישראל** (8.1.14) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שנדון בגין הסעת 4 שוהים בלתי חוקיים ל-7 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

ב. רע"פ 8344/15 **מחאמיד נ' מדינת ישראל** (8.12.15) - נדחתה בקשת רשות ערעור של מי שנדון בגין הסעת שוהים בלתי חוקיים אחד ל-3 חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה (חלקו בחופף), כך שנדון ל-7.5 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית;

ג. ת"פ 68640-07-18 **מדינת ישראל נ' אלערג'אן** (13.8.18) נגזרו על מי שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק והסעת שלושה שוהים בלתי חוקיים - 17 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית. הנאשם לא הורשע בעבירות תעבורה, שחומרתן לא מבוטלת והיה נעדר עבר פלילי!

ד. ת"פ 4895-05-18 **מדינת ישראל נ' הווארין** (1.7.18) - נגזרו על מי שהורשע בהסעת 3 שוהים בלתי חוקיים, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח - 3 חודשי מאסר בפועל

וענישה נלווית;

ה. ת"פ 8132-02-18 **מדינת ישראל נ' חריזאת** (27.2.18) - נגזרו על מי שהורשע בשתי עבירות כניסה לישראל שלא כחוק, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח - **25 ימי מאסר וענישה נלווית**. הנאשם לא הורשע בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים;

ו. ת"פ 23737-01-18 **מדינת ישראל נ' אבו סלאמה** (21.2.18) - נגזרו על מי שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כדין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא רישיון - **75 ימי מאסר בפועל וענישה נלווית**. גם כאן הנאשם לא הורשע בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים;

ז. ת"פ 51644-06-17 **מדינת ישראל נ' אלעביד** (5.12.17) - נגזרו על מי שהורשע בעבירות הסעת שני שוהים בלתי חוקיים, נהיגה ללא רישיון ונהיגה בפסילה - **12 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית**, אולם מדובר במי שהורשע גם בעבירת נהיגה בפסילה שחומרתה רבה;

ח. ת"פ 21356-07-17 **מדינת ישראל נ' עמרו** (26.7.17) - נגזרו על מי שהורשע בעבירה אחת של כניסה לישראל שלא כדין ובעל שתי הרשעות בעבירות בטחונות, שעניין שימוש בכלי יריה, ידיו אבנים והשלכת בקבוק תבערה (משנת 2014) וחברות בארגון טרור (משנת 2007) שהתיישנה - **3.5 חודשי מאסר בפועל**. גם כאן הנאשם לא הורשע בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים ולא בעבירות תעבורה;

ט. ת"פ 54763-07-13 **מדינת ישראל נ' עזאזמה** (3.9.13) - נגזרו על מי שהורשע בעבירות הסעת שוהים בלתי חוקיים, נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח - **חודשיים מאסר בפועל וענישה נלווית, לרבות חילוט הרכב**. מדובר בעונש שהוא תוצאה של הסדר טיעון;

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 40ט בחוק העונשין

10. בעניינו של הנאשם לא מתקיימות אף לא אחת מהנסיבות המחמירות שבסעיף 40ט לחוק העונשין. הסיבות שהביאו את הנאשם לביצוע העבירות הן צורך כלכלי, כשמדובר במי שמגדל 12 ילדים. לא קדם לעבירה תכנון והנזק שנגרם מביצועה, בסופו של יום לא היה רב, גם בהינתן שהנאשם הסיע את בני משפחתו (ולא זרים), שהם בהרים (ולא בערים), נסע לכיוון הרשות (קרי בדרכו לצאת ממדינת ישראל) והוא בעל רישיון נהיגה (שלא תקף במדינת ישראל).

המתחם

11. מכל המקובץ לעיל אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1, שהורשע בעבירות כניסה לישראל שלא כחוק, הסעת שוהים בלתי חוקיים, נהיגה ללא רישיון ונהיגה וללא ביטוח רכב מן הראוי שינוע בין חודשיים וחצי ל-12 חודשי מאסר בפועל.

העונש

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין בגזירת העונש במתחם, עלי לבחון נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כמו גם שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור, הרתעה אישית והרתעת הרבים.

13. לא ראיתי לנכון לסטות מהמתחם לקולא או לחומרא.

14. בקביעת עונשו של נאשם 1 ולקולא לקחתי בחשבון הודאתו, שיש בה משום נטילת אחריות והבעת חרטה. מדובר בנאשם שמצוקה כלכלית הביאה אותו לגנוב את הגבול ולהסיע את בני ביתו, תוך סיכון בהעמדה לדין ובריצוי עונש מאסר בפועל. המדובר בתושב השטחים שמעצרו ומאסרו קשים אף יותר מאשר דרך הכלל, נוכח היעדרה של מעטפת תומכת. לכך יש להוסיף את הריחוק ממשפחתו ו-12 ילדיו, שחלקם סובלים מחוליים, כאשר כל מטרתו הייתה לפרנסם.

15. מנגד ולחומרה לחובת הנאשם הרשעה קודמת בעבירת סחר/עיסוק בציוד מלחמתי, בגינה נדון בתאריך 18.10.16 ל-31 ימי מאסר והרשעה שהתיישנה לפני כ-10 שנים, בגין עבירות הפרת הכרזת שטח סגור ושימוש ברכב ללא רשות, בגין נדון בתאריך 23.7.02 לשבועיים מאסר בפועל. מקובלת עלי טענת ב"כ נאשם 1 לגבי העבירה האחרונה, כי מדובר בעבירה שנסיבותיה לא חמורות, בהינתן העונש שהשית עליו בית המשפט הצבאי ואילו העבירה הקודמת התיישנה ומשכך לא מדובר במי שלחובתו עבר מכביד.

16. אשר על כן, לאחר שנתתי דעתי לכל הנסיבות הרלוונטיות שפורטו לעיל, לרבות הצורך בהרתעה אישית ובהרתעת הרבים, מצאתי שיש לגזור על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. שלושה חודשים ויום מאסר בפועל, שיימנו מיום מעצרו - 30.1.19;

ב. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי **חוק הכניסה לישראל**.

ג. חודש מאסר על תנאי למשך שנתיים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה לפי **פקודת התעבורה**, למעט עבירות ברירת קנס.

ד. חתימה על התחייבות בסך 1,500 ₪ להימנע מעבירות בהן הורשע, וזאת למשך שנתיים מיום שחרורו.

נאשם 1 יחתום על כתב ההתחייבות עוד היום במזכירות בית המשפט בבאר שבע.

שב"ס מתבקש לאפשר לנאשם 1 לחתום על ההתחייבות כאמור.

אם לא יחתום על ההתחייבות כאמור - יאסר נאשם 1 למשך 5 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית-המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשע"ט, 28 פברואר 2019, בנוכחות הצדדים.